

Uwagi Polskiego Towarzystwa Elektrociepłowni Zawodowych do projektowanych zmian w Rozporządzeniu KE nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającym niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (rozporządzenie GBER)

Lp.	Punkt projektu	Treść uwagi	Uzasadnienie
Uwagi ogólne			
<p>Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych („PTEZ”) przedstawia propozycje zmian projektu Rozporządzenia Komisji (UE) zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 651/2014 uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu ("projekt GBER”), opublikowanego w dniu 6 października 2021 r. na stronie internetowej Komisji Europejskiej. Ze względu na sektorowy charakter PTEZ, nasze uwagi koncentrują się głównie na zasadach pomocy w zakresie klimatu, środowiska i energii.</p> <p>PTEZ przyjmuje z zadowoleniem, że w projekcie GBER dopuszczona jest możliwość wsparcia inwestycji wykorzystujących gaz ziemny w sektorze ciepłowniczym. Realizacja inwestycji gazowych będzie istotna w Polsce i w innych państwach członkowskich o wyższym udziale wykorzystania węgla w miksie energetycznym z punktu widzenia realizacji celów klimatyczno-środowiskowych przyjętych przez Unię Europejską. Zapewni przy tym, w tym trudnym procesie, bezpieczeństwo energetyczne kraju, również w zakresie dostaw ciepła dla odbiorców indywidualnych w miastach i dla odbiorców przemysłowych.</p> <p>W toku prowadzonych konsultacji należy wziąć pod uwagę konieczność wypełnienia zobowiązań wynikających z warunków efektywnego energetycznie systemu ciepłowniczego, w tym poprzez zastąpienie wysokoemisyjnych źródeł węglowych instalacjami odnawialnych źródeł energii oraz wysokosprawnymi jednostkami kogeneracyjnymi. Realizacja tych inwestycji przyczyni się zarówno do przyspieszenia procesów dekarbonizacyjnych, jak również do transformacji systemów ciepłowniczych budując ich potencjał w ograniczaniu niskiej emisji.</p> <p>Kogeneracja z roku na rok stanowi coraz istotniejsze narzędzie walki z tzw. niską emisją – główną przyczyną smogu. Rosnąca liczba instalacji kogeneracyjnych wpływa na poprawę jakości powietrza w Polsce, szczególnie na terenach zurbanizowanych. Dlatego tak ważne jest realizowanie kolejnych projektów, uwzględniających wymianę węglowych kotłów ciepłowniczych na jednostki kogeneracyjne wykorzystujące paliwo gazowe i pozwalających na redukcję emisji w dłuższej perspektywie.</p> <p>Duże systemy ciepłownicze w Polsce, zasilane przez wysokosprawne elektrociepłownie, w tym gazowe, wytwarzające ciepło i energię elektryczną w procesach kogeneracyjnych stanowią podstawę bezpieczeństwa dostaw ciepła dla obszarów zurbanizowanych i energii elektrycznej oraz są niezbędne do przeprowadzenia zrównoważonej transformacji nie tylko segmentu ciepłowniczego.</p> <p>Kogeneracja oparta na paliwie gazowym jest, obok rozwoju OZE, jednym z rozwiązań technologicznych wpisujących się w zastrzone wymogi środowiskowe (np. politykę klimatyczną UE), w tym unijne normy dotyczące emisji gazów. Wpisuje się w politykę zrównoważonego rozwoju, w tym szczególnie w ograniczanie emisji zanieczyszczeń do powietrza, wody i odpadów przy produkcji energii.</p>			

Polska ma jeden z najwyższych w UE wskaźnik dostarczania ciepła do mieszkań przez sieć ciepłowniczą, wynoszący ok. 40 %. Drugie pod tym względem są Niemcy ze wskaźnikiem na poziomie 14 %. Skala infrastruktury sieciowej determinuje do pewnego stopnia rodzaj technologii i optymalną moc źródeł, i w tym kontekście kogeneracja jest elementem dopełniającym i często jedynym dostępnym. Niemniej, mając na uwadze istotne znaczenie gazu ziemnego, jako paliwa przejściowego w procesie transformacji energetycznej, zwłaszcza w takich krajach jak Polska, proponujemy kilka ważnych propozycji zmian w tym zakresie, w szczególności: 1. podniesienie intensywności pomocy publicznej w przypadku produkcji energii ze źródeł odnawialnych, wodoru odnawialnego i wysokosprawnej kogeneracji (art. 41) oraz w systemach ciepłowniczych i chłodniczych (art. 46); 2. przywrócenie premii regionalnej w art. 36, art. 41, art. 46, umożliwiającej podwyższenie intensywności pomocy w przypadku inwestycji zlokalizowanych na obszarach objętych pomocą spełniających warunki art. 107 ust. 3 lit. a) i c.) Traktatu; 3. usunięcie ust. 1c w art. 46 ograniczającego finansowanie modernizacji i budowy sieci ciepłowniczych w istniejących systemach ciepłowniczych, co może w wielu miastach, w najbliższych latach zahamować „walkę z niską emisją”; 4. dodatkowe podwyższenie progu pomocy inwestycyjnej na ochronę środowiska, powodujących obowiązek zgłoszenia. Sądzymy, że propozycje PTEZ przyczynią się do osiągnięcia unijnych celów klimatycznych, a jednocześnie wspomogą proces, kosztowej pod względem ekonomicznym, jaki i społecznym, koniecznej transformacji energetycznej.

Uwagi szczegółowe

1.	Str. 8 Artykuł 1	49) »inwestycja początkowa« oznacza: (...) zasadniczą zmianą całościowego procesu produkcji produktu lub produktów, których dotyczy inwestycja w ten zakład;	Zmiana definicji zgodnie z zapisami w rozporządzeniu GBER z poprzedniego okresu programowania (ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu) Przedmiotowa zmiana wprowadza większą elastyczność w zakresie planowanych do realizacji projektów.
2.	Str. 8 zakończenie inwestycji; jeżeli ten punkt odnosi się do wszystkich projektów wspieranych pp – 3 lata od rozpoczęcia prac – dla nas to za krótko	„47a) »zakończenie inwestycji« oznacza moment, w którym organy krajowe uznają inwestycję za zakończoną albo w którym upływają trzy lata od rozpoczęcia prac, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.”;	Z uwagi na złożony i trudny proces, jakim jest realizacja inwestycji, jak również na niepewne otoczenie makroekonomiczne, wynikające z rozprzestrzeniania się COVID-19, wskazany termin zakończenia inwestycji do „trzech lat”, nie ma uzasadnienia dla ograniczania okresu realizacji inwestycji. Proponujemy nie zawężać terminu realizacji.

3.	(1) dot. art. 2	<p>Powiązanie definicji wskazanych w GBER z innymi aktami prawnymi.</p> <p>Dlatego proponujemy wprowadzenie zasady, zgodnie z którą jeżeli projekt kwalifikował się do pomocy w momencie składania wniosku, to zmiana przepisów innych aktów prawnych po złożeniu wniosku nie wpływa już na kwalifikowalność projektu do warunków udzielania pomocy publicznej na podstawie rozporządzenia GBER.</p>	<p>Bezpośrednie odniesienie m.in. do dyrektywy 2012/27/UE, 2018/2001 spowoduje automatyczne przeniesienie ewentualnych zmian w dyrektywie do zasad udzielania pomocy publicznej. Biorąc pod uwagę przebieg procesu udzielania pomocy inwestycyjnej, w szczególności jego długość, proponowany mechanizm może wywołać negatywne skutki. Zmiana zasad udzielania pomocy pomiędzy opracowywaniem danego mechanizmu wsparcia, następnie momentem wnioskowania o pomoc, a ostatecznym dniem udzielania pomocy może spowodować wydłużenie oceny, jak również wysoki poziom niepewności ewentualnych wnioskodawców w zakresie podejmowanych przez nich inwestycji.</p>
4.	(1) dot. art. 2 pkt 108b)	<p>„108b) »zielona kogeneracja« oznacza kogenerację przy wykorzystaniu w 100 % odnawialnych źródeł energii do wytwarzania ciepła i energii elektrycznej</p>	<p>Potwierdzenia wymaga, czy intencją było także dopuszczenie stosowanie w takich instalacjach „paliwa rozpałkowego/inicjującego” nie będącego OZE. Tego typu rozwiązania stosowane są w technologiach obejmujących paliwa o niskiej kaloryczności, jak np. biomasa.</p>
5.	(1) dot. art. 2 pkt 109)	<p>109) »energia ze źródeł odnawialnych« lub »energia odnawialna« oznacza energię z odnawialnych niekopalnych źródeł energii zdefiniowaną w art. 2 pkt 1 dyrektywy (UE) 2018/2001, jak również część energii, wyrażoną jako wartość opałowa, produkowaną z odnawialnych źródeł energii w elektrowniach hybrydowych w instalacjach wielopaliwowych wykorzystujących także konwencjonalne źródła energii, oraz obejmuje energię elektryczną ze źródeł odnawialnych wykorzystywaną do pompowania w elektrowniach szczytowo-pompowych połączonych »za licznikiem« (instalowanych łącznie lub jako dodatek do instalacji wykorzystującej źródła odnawialne), lecz nie obejmuje energii elektrycznej produkowanej w elektrowniach szczytowo-pompowych;</p>	<p>1. Tłumaczenie na język polski wyrażenia „hybrid plants” na „elektrownie hybrydowe”2. Tłumaczenie na język polski wyrażenia „storage systems” na „elektrownie szczytowo-pompowe”. Ponadto proponujemy przestrzeganie terminologii Dyrektywy RED 2 w art. 2 pkt 109 projektu rozporządzenia GBER. Instalacje, o których mowa w projekcie rozporządzenia GBER w definicji „energii ze źródeł odnawialnych” określone są w dyrektywie RED nie jako „instalacje hybrydowe”, ale jako „instalacje wielopaliwowe wykorzystujące źródła odnawialne i nieodnawialne”. Zmniejszy to ryzyko wątpliwości interpretacyjnych, biorąc pod uwagę powiązania między tymi aktami prawnymi. Należy poszerzyć zakres o nowy obszar wsparcia pozwalający na wykorzystanie paliw alternatywnych, w tym paliw RDF, zasilających systemy ciepłownicze. W związku z niedostępnością kompleksowych technologii w ciepłownictwie systemowym, pozwalających na pełne zastosowanie źródeł OZE oraz koniecznością odchodzenia od węgla niezbędne jest stosowanie paliw niskoemisyjnych i ich dywersyfikacja w celu zapewnienia dostaw ciepła.</p>

6.	(1) dot. art. 2 pkt 124b)	124b) »systemy ciepłownicze i chłodnicze« składają się z ciepłowni (zakłady wytwarzające energię ciepłą/chłodniczą), sieci magazynowania i dystrybucji energii cieplnej/chłodniczej (zarówno sieci »pierwotne« lub transmisyjne, jak i »wtórne« sieci rurociągów służących do dostarczania użytkownikom ciepła). Odniesienie do systemu ciepłowniczego należy rozumieć jako odniesienie do systemów ciepłowniczych i chłodniczych albo do systemów ciepłowniczych albo chłodniczych, w zależności od tego, czy sieci dostarczają energię ciepłą lub chłodniczą razem, czy osobno;	Tłumaczenie na język polski wyrażenia „the heating/cooling storage” na „sieci magazynowania”. Należy doprecyzować, czy zwrot obejmuje infrastrukturę magazynowania (w tym sezonowego). Nie powinna budzić wątpliwości możliwość włączenia tego typu instalacji w zakres systemu ciepłowniczego, zgodnie z dotychczas stosowaną praktyką.
7.	124b)	art.2 pkt 124b) »systemy ciepłownicze i chłodnicze« składają się z ciepłowni (zakładów wytwarzających energię ciepłą/chłodniczą), sieci magazynowania i dystrybucji energii cieplnej/chłodniczej (zarówno sieci »pierwotne« lub transmisyjne, jak i »wtórne« sieci rurociągów służących do dostarczania użytkownikom ciepła). Odniesienie do systemu ciepłowniczego należy rozumieć jako odniesienie do systemów ciepłowniczych i chłodniczych albo do systemów ciepłowniczych albo chłodniczych, w zależności od tego, czy sieci dostarczają energię ciepłą lub chłodniczą razem, czy osobno;	Definicja w projekcie pomija elektrociepłownie, dlatego proponujemy zmianę brzmienia przepisu poprzez wykreślenie sformułowania "z ciepłowni": »systemy ciepłownicze i chłodnicze« składają się z zakładów wytwarzających energię ciepłą/chłodniczą, sieci magazynowania i dystrybucji energii cieplnej/chłodniczej (zarówno sieci »pierwotne« lub transmisyjne, jak i »wtórne« sieci rurociągów służących do dostarczania użytkownikom ciepła). Odniesienie do systemu ciepłowniczego należy rozumieć jako odniesienie do systemów ciepłowniczych i chłodniczych albo do systemów ciepłowniczych albo chłodniczych, w zależności od tego, czy sieci dostarczają energię ciepłą lub chłodniczą razem, czy osobno;
8.	(2) dot. art. 4	„s) pomoc inwestycyjna na ochronę środowiska, o ile nie określono inaczej: 30 mln EUR dla jednego przedsiębiorstwa na jeden projekt inwestycyjny;	Podwyższenie progu do 20 mln EUR jest zbyt niskie, biorąc pod uwagę znaczący wzrost nakładów inwestycyjnych. Podwyższenie progu do 30 mln EUR skróci okres oceny wniosków o pomoc.
9.	(21) dot. art. 36	3. Pomoc nie jest przyznawana w przypadku, gdy inwestycje są realizowane wyłącznie w celu zapewnienia przestrzegania przez przedsiębiorstwa obowiązujących norm unijnych. Pomoc zachęcająca przedsiębiorstwa do przestrzegania jeszcze nieobowiązujących nowych norm unijnych podwyższających poziom ochrony środowiska może zostać przyznana na mocy niniejszego artykułu, jeżeli dana norma unijna została przyjęta, a inwestycja, dla której przyznaje się pomoc, zostanie zrealizowana i ukończona co najmniej 12 miesięcy przed datą wejścia w życie danej normy.	Doświadczenia pokazują, że wcześniejsze dostosowanie do nowych norm jest powiązane ze znaczącym zwiększeniem kosztów eksploatacyjnych, co może istotnie zniechęcać do podejmowania inwestycji przed wymaganym terminem. Uzasadnione jest skrócenie terminu z 18 miesięcy do 12.

10.	(21) dot. art. 36	<p>ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5. Kosztami kwalifikowalnymi są dodatkowe koszty inwestycji określone w drodze porównania kosztów inwestycji z kosztami inwestycji alternatywnej, która zostałaby przeprowadzona w przypadku braku pomocy, w następujący sposób:</p> <p>a) w przypadku gdy scenariusz alternatywny stanowi inwestycję mniej przyjazną dla środowiska odpowiadającą normalnym praktykom handlowym w danym sektorze lub dla danej działalności, koszty kwalifikowalne stanowią różnicę między kosztami inwestycji i kosztami inwestycji alternatywnej;</p> <p>b) w przypadku gdy scenariusz alternatywny stanowi tę samą inwestycję przeprowadzoną w późniejszym terminie, koszty kwalifikowalne stanowią różnicę między kosztami inwestycji i wartością bieżącą netto kosztów inwestycji alternatywnej, dyskontowaną do wartości na moment, w którym inwestycja objęta pomocą zostałaby przeprowadzona;</p> <p>c) w przypadku gdy scenariusz alternatywny skutkowałby utrzymaniem działania istniejących instalacji i sprzętów, koszty kwalifikowalne stanowią różnicę między kosztami inwestycji i wartością bieżącą netto kosztów konserwacji, naprawy i modernizacji w ramach inwestycji alternatywnej, dyskontowaną do wartości na moment, w którym inwestycja objęta pomocą zostałaby przeprowadzona;</p> <p>d) w przypadku sprzętu będącego przedmiotem umowy leasingu koszty kwalifikowalne stanowią różnicę wartości bieżącej netto między kwotą leasingu tego sprzętu i kwotą leasingu sprzętu, który zostałby wykorzystany w przypadku braku pomocy; koszty leasingu nie obejmują kosztów związanych z eksploatacją sprzętu lub instalacji (koszty paliwa, ubezpieczenia, konserwacji, innych materiałów eksploatacyjnych), niezależnie od tego, czy wchodzą one w skład umowy leasingu.</p>	<p>Wykreślenie sposobu określania kosztów kwalifikowalnych wskazanych w pkt. b).</p> <p>Biorąc pod uwagę wymóg z ust. 3 wskazujący termin na realizację i ukończenie inwestycji objętej pomocą, mechanizm ograniczenia kosztów kwalifikowalnych może doprowadzić do braku możliwości udzielenia pomocy, co będzie powodowało brak zachęty do wcześniejszego stosowania norm.</p>
-----	-------------------	---	--

11.	(21), (22), (23) dot. art. 36, 36a, 36b	<p>Propozycja brzmienia artykułu 1 ust. 6 "W przypadku, gdy pomoc udzielana jest w drodze procedur przetargowych, zgodnych z zasadami konkurencji, wynikającymi z zasad udzielania funduszy europejskich i krajowych, takie procedury uznaje się za zgodne z wymogami GBER, niezależnie od udziału pozacenowych kryteriów wyboru." Proponujemy ponadto większą elastyczność w kryteriach pozacenowych i tym samym zwiększenie ich udziału w kryteriach wyboru z 25% do 35%.</p>	<p>Proponujemy usunięcie wymogu udziału co najmniej 75% ceny w kryteriach wyboru, w przypadku procedury przetargowej zgodnej z zasadami konkurencji. Propozycja nowego brzmienia przepisu art. 1 ust 6 GBER gwarantowałaby, że w przypadku zastosowania procedury przetargowej zgodnej z zasadami konkurencji, wymóg min. 75% udziału ceny w kryteriach wyboru nie obowiązywałby. Bardzo wysoki udział kryteriów związanych z kwotą pomocy może wpłynąć na niższą jakość i innowacyjność implementowanych rozwiązań. Ponadto bardzo istotny przy dystrybucji pomocy jest stopień przygotowania inwestycji, który również powinien mieć odzwierciedlenie w kryteriach.</p>
12.	Art.. 36, 41,46	<p>W projekcie dokumentu odstąpiono od możliwości zwiększenia intensywności pomocy o 15 punktów procentowych w przypadku inwestycji prowadzonych na obszarach objętych pomocą, które spełniają warunki określone w art. 107 ust. 3 lit. a) Traktatu, oraz o 5 punktów procentowych w przypadku inwestycji prowadzonych na obszarach objętych pomocą, które spełniają warunki określone w art. 107 ust. 3 lit. c) Traktatu. W projekcie dokumentu nie przewiduje się możliwości wyższego wsparcia w regionach słabiej rozwiniętych inwestycji z zakresu ochrony środowiska i klimatu. Dlatego postulujemy zachowanie możliwości stosowania „premii regionalnych”, tak jak jest to możliwe w aktualnej wersji rozporządzenia GBER.</p>	<p>Obecnie funkcjonujące przepisy pozwalają na przyznanie wyższej intensywności pomocy inwestycyjnej w zakresie ochrony środowiska (Sekcja 7 Pomoc na ochronę środowiska) na obszarach słabiej rozwiniętych tj. Artykuł 107 ust. 3 lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) tj, w których poziom życia jest nienormalnie niski, lub regionów, w których istnieje poważny stan niedostatecznego zatrudnienia. Zgodnie z wytycznymi w sprawie pomocy regionalnej regiony tego rodzaju to obszary, których PKB jest niższe niż 75 proc. średniej unijnej. Podwyższony poziom pomocy jest obecnie możliwy w przypadku inwestycji:</p> <ul style="list-style-type: none"> - umożliwiających przedsiębiorstwom zastosowanie norm surowszych niż normy unijne w zakresie ochrony środowiska lub podniesienie poziomu ochrony środowiska w przypadku braku norm unijnych (art. 36 ust. 8) - wcześniejsze dostosowanie do przyszłych norm unijnych (art. 37 ust. 5) - środki wspierające efektywność energetyczną (art. 38 ust. 6) - układy wysokosprawnej kogeneracji (art. 40.6) - propagowanie energii ze źródeł odnawialnych (art. 41.9) - efektywny energetycznie system ciepłowniczy i chłodniczy (art. 46.4) - recykling i ponowne wykorzystanie odpadów (47 ust. 9) <p>W proponowanych przepisach nie przewiduje się możliwości przyznawania „premii regionalnej”, co jest rozwiązaniem pogarszającym sytuację regionów słabiej rozwiniętych w kontekście tempa osiągnięcia celów klimatycznych.</p>

13.	(28) dot. art. 41 (analogicznie dot art. 46)	4a. Pomoc inwestycyjna na wysokosprawną kogenerację jest wyłączona z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, jedynie w przypadku gdy nie dotyczy instalacji kogeneracyjnych opalanych paliwami kopalnymi, z wyjątkiem gazu ziemnego, jeżeli zapewniona jest zgodność z celami klimatycznymi na lata 2030 i 2050.	Cele klimatyczne są definiowane na poziomie wspólnotowym i krajowym, dlatego bezpośrednie przełożenie na ocenę zgodności poszczególnych projektów z tymi celami musi zostać opisane w sposób nie budzący wątpliwości potencjalnych wnioskodawców i inwestorów, co czyniłoby bezskuteczne zachęcanie do wdrażania odpowiednio zdefiniowanych projektów.
14.	(28) dot. art. 41	Intensywność pomocy nie przekracza:a) 45 % kosztów kwalifikowalnych w przypadku produkcji energii ze źródeł odnawialnych, wodoru odnawialnego i wysokosprawnej kogeneracji b) 30 % kosztów kwalifikowalnych dotyczących infrastruktury magazynowania w przypadku projektów obejmujących magazynowanie energii elektrycznej	Zmiana w wysokości wsparcia w pkt a):Proponowane zmiany w intensywności wsparcia pogarszają aktualne warunki, szczególnie w zakresie projektów niewykorzystujących OZE (np. kogeneracja gazowa). Biorąc pod uwagę konieczność wdrażania tego typu projektów oraz wysokość niezbędnych nakładów inwestycyjnych uzasadnionym jest tworzenie atrakcyjnych form wsparcia, co uzasadnia zmianę na 45%.Zmiana w wysokości wsparcia w pkt b):Proponujemy, aby w przypadku projektów obejmujących zarówno źródło, jak również magazyn energii elektrycznej intensywność wsparcia wynosiła 30% dla kosztów kwalifikowanych obejmujących magazyny.
15.	28 (dot. art. 41)	uwaga ogólna; zwracamy uwagę na zmieniany art. 41 w pkt c, w którym ustępy 2,3 i 4 otrzymują brzmienie: "Pomoc inwestycyjna na produkcję biopaliw, biopłynów, biogazu i paliw z biomasy jest wyłączona z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, jedynie w zakresie, w jakim paliwa objęte pomocą są zgodne z kryteriami zrównoważonego rozwoju i oszczędności emisji gazów cieplarnianych określonymi w dyrektywie (UE) 2018/2001 i aktach wykonawczych lub delegowanych do tej dyrektywy oraz są wytwarzane z surowców wymienionych w części A załącznika IX do tej dyrektywy."	Zauważamy jako obszar ryzyka fakt, że zgodnie z treścią przytoczonego przepisu, inwestycje w biomasę mogą otrzymać pomoc jedynie przy spełnieniu KZR. Rynek biomasy cechuje się obecnie dużą niestabilnością podaży oraz wahaniami cen. Może to wpływać na stabilność produkcji energii oraz na ryzyko konieczności czasowego spalania biomasy niecertyfikowanej.

16.	(33) dot. art. 46	1a. Pomoc przyznaje się wyłącznie na budowę lub modernizację systemów ciepłowniczych i chłodniczych, które są lub staną się efektywne energetycznie. Jeżeli w wyniku prac objętych pomocą system nie stanie się jeszcze efektywny energetycznie, dalsze modernizacje wymagane do osiągnięcia standardu efektywności energetycznej muszą rozpocząć się w ciągu trzech lat od przeprowadzenia prac objętych pomocą.	Proponowana zmiana w ust. 1a wynika z zachowania zgodności z nowymi Wytycznymi CEEAG, zgodnie z aktualnie proponowanymi zapisami. Pozostawienie sformułowania „od rozpoczęcia” naraziłoby potencjalnych wnioskodawców na konieczność prowadzenia wielu inwestycji jednocześnie, co z uwagi na ograniczenia organizacyjne, finansowe oraz rynkowe może stać się istotną barierą w wnioskowaniu o pomoc. Uzyskanie wymaganego statusu efektywności systemu wymaga złożonej przebudowy, która musi zostać poprzedzona odpowiednimi pracami przygotowawczymi.
17.	(33) dot. art. 46	1c. Pomoc na modernizację sieci magazynowania i dystrybucji przesyłających energię ciepłą i chłodniczą wytwarzaną przy użyciu paliw kopalnych można przyznać wyłącznie w przypadku spełnienia wszystkich poniższych warunków: a) sieć dystrybucyjna jest lub stanie się odpowiednia do przesyłu energii cieplnej lub chłodniczej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii; b) modernizacja nie skutkuje zwiększeniem wytwarzania energii z paliw kopalnych, z wyjątkiem gazu ziemnego; c) w przypadku modernizacji sieci magazynowania lub dystrybucji energii cieplnej i chłodniczej wytwarzanej z gazu ziemnego zapewniono zgodność z celami klimatycznymi na lata 2030 i 2050.	Usunięcie art 46 ust. 1c. Rozumiemy konieczność odejścia od nieefektywnych rozwiązań grzewczych opartych na paliwach kopalnych w kierunku pełnej dekarbonizacji do 2050 roku, gdzie istnieje sieć miejska, należy jednak podkreślić, że w niektórych regionach budowa i modernizacja sieci ciepłowniczej (nawet zasilanej ciepłem z węgla) elektrociepłownia opalana) jest jednym z głównych elementów strategii zwalczania emisji produktów spalania paliw stałych, ciekłych i gazowych do atmosfery ze źródeł emisji (emiterów) zlokalizowanych na wysokości nie większej niż 40 metrów. W niektórych regionach rzeczywiście może przynieść wymierne efekty ekologiczne, gdyż pozwala odejść od nieefektywnych pieców węglowych, przyczyniając się tym samym do rozwiązania problemu zanieczyszczenia powietrza na obszarach miejskich. Podłączanie coraz większej liczby odbiorców do systemów ciepłowniczych jest jednym z podstawowych rodzajów projektów w zakresie ograniczania emisji gazów cieplarnianych związanych z ogrzewaniem obiektów mieszkalnych lub przemysłowych. Oznaczałoby to konieczność inwestowania w zmianę paliwa równoległe do inwestycji sieciowych i utrudniłoby rozwój sieci do przyszłych zastosowań ze źródłami zeroemisyjnymi i niskoemisyjnymi. Proponowany mechanizm doprowadzi do niepowodzenia wielu projektów mających na celu modernizację systemów ciepłowniczych, prowadząc do postępującej degradacji eksploatowanej infrastruktury, co będzie miało konsekwencje środowiskowe i ekonomiczne. Warto mieć na uwadze, że wymiana źródła ciepła w rozwiniętych sieciach ciepłowniczych pozwoli w przyszłości na szybkie ograniczenie emisji ciepła wytwarzanego dla odbiorców w całych sektorach miejskich, co byłoby niemożliwe w przypadku ogrzewania indywidualnego. Daje to również Komisji Europejskiej większe możliwości wpływania na stosowaną technologię niż w przypadku rozproszonych źródeł ciepła wykorzystywanych przez odbiorców indywidualnych. Dodatkowo zwracamy uwagę na ryzyka związane z koniecznością spełnienia warunku dotyczącego dostosowania sieci do przesyłu energii cieplnej lub chłodniczej wytworzonej z OZE (pkt a). W przypadku istniejących sieci wysokotemperaturowych ograniczona jest możliwość przyłączenia niskotemperaturowych źródeł OZE ze względu na kwestie technologiczne oraz

			opłacalność ekonomiczną inwestycji. W związku z tym proponujemy wykreślenie wymagań zawartych w art. 46 ust. 1c.
18.	(33) dot. art. 46 pkt. 3	3. Intensywność pomocy nie przekracza 45 % kosztów kwalifikowalnych. Intensywność pomocy można zwiększyć o 20 punktów procentowych w przypadku pomocy na rzecz małego przedsiębiorstwa i o 10 punktów procentowych w przypadku pomocy na rzecz średniego przedsiębiorstwa.	Proponowane zmiany w intensywności wsparcia pogarszają aktualne warunki, szczególnie w zakresie projektów niewykorzystujących OZE (np. kogeneracja gazowa). Biorąc pod uwagę konieczność wdrażania tego typu projektów oraz wysokość niezbędnych nakładów inwestycyjnych uzasadnionym jest tworzenie atrakcyjnych form wsparcia.
19.	Wprowadzenie dodatkowej zmiany w art. 6 pkt 6	Proponujemy w art.6 ust. 6 GBER dodać następujące przepisy: Art. 6 ust. 6W wyjątkowych sytuacjach uznaje się, że pomoc może wywoływać efekt zachęty nawet w odniesieniu do projektów, które rozpoczęto przed dniem złożenia wniosku o dofinansowanie, w szczególności w następujących sytuacjach:a) pomoc jest przyznawana automatycznie zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami oraz bez podejmowania dalszych działań uznaniowych przez państwo członkowskie, a środek został przyjęty i obowiązuje przed rozpoczęciem prac nad projektem lub działalnością objętą pomocą, z wyjątkiem następnych programów podatkowych, w przypadku których działalność była już objęta poprzednimi programami w formie korzyści podatkowych;b) władze krajowe opublikowały, przed rozpoczęciem prac, zawiadomienie o zamiarze ustanowienia proponowanego środka pomocy, pod warunkiem zatwierdzenia środka przez Komisję, zgodnie z wymogami art. 108 ust. 3 Traktatu. Zawiadomienie to musi zostać udostępnione na publicznej stronie internetowej lub w innym publicznie dostępnym środku przekazu o porównywalnie szerokim i łatwym dostępie oraz wyraźnie określać rodzaj projektów, które państwo członkowskie proponuje uznać za kwalifikowalne, oraz moment, od którego państwo członkowskie zamierza uznać takie projekty za kwalifikowalne. Proponowana kwalifikowalność nie może być nadmiernie ograniczona. Beneficjent musi poinformować organ przyznający pomoc przed rozpoczęciem prac, że proponowany środek pomocy był brany pod uwagę jako warunek podjęcia decyzji inwestycyjnych. W przypadku gdy państwo członkowskie opiera się na takim zawiadomieniu w celu wykazania efektu zachęty, musi ono dostarczyć, jako część swojego zgłoszenia pomocy	W przeciwieństwie do zmian zaproponowanych w projekcie nowych Wytycznych w sprawie pomocy państwa na ochronę klimatu i środowiska oraz cele związane z energią na 2022 r. (CEEAG), w projekcie rozporządzenia zmieniającego GBER nie wprowadzono analogicznych zmian odnoszących się do weryfikacji spełnienia efektu zachęty. Postulujemy zatem, aby ujednolicić wymagania w tym zakresie i w art. 6 ust. 6 GBER ująć analogiczne przepisy, jak te określone w pkt. 30 CEEAG. Ujednolicenie przepisów CEEAG i GBER w tym zakresie będzie tym samym spójne z celem rewizji rozporządzenia GBER, zgodnie z którym GBER uzupełnia odpowiednie wytyczne dotyczące pomocy państwa poddawana przeglądowi w tym samym czasie.

		<p>państwa, kopię zawiadomienia oraz link do strony internetowej, na której zostało ono opublikowane, lub odpowiedni dowód jego powszechnej dostępności;</p> <p>c) pomoc operacyjna przyznawana istniejącym instalacjom służącym produkcji przyjaznej dla środowiska, w przypadku której nie następuje "rozpoczęcie prac", ponieważ nie jest realizowana znacząca nowa inwestycja. W takich przypadkach efekt zachęty można wykazać poprzez zmianę sposobu eksploatacji instalacji na przyjazny dla środowiska zamiast alternatywnego, tańszego sposobu eksploatacji, który jest mniej przyjazny dla środowiska.</p>	
20.	Wprowadzenie dodatkowej zmiany w art. 14 aktualnej wersji rozporządzenia GBER	<p>art. 14 pkt. 11. Pomoc regionalną na infrastrukturę badawczą przyznaje się wyłącznie, jeżeli przyznanie pomocy jest uzależnione od udostępnienia przedmiotowej infrastruktury na przejrzystych i niedyskryminacyjnych warunkach.</p>	<p>Pomoc inwestycyjna na infrastrukturę badawczą nie powinna być uzależniona od przyznania dostępu kilku użytkownikom. Jest to warunek niemożliwy dla wielu przedsiębiorstw, które w ten sposób ujawniłyby informacje objęte tajemnicą przedsiębiorstwa, w tym informacje o kierunkach prowadzonych badań. Wstrzymuje to rozwój technologiczny, ponieważ przedsiębiorstwa dysponują dużą częścią zasobów ludzkich o kompetencjach badawczo-rozwojowych. Kwestię tę należy uwzględnić w nowelizacji rozporządzenia. Proponujemy skreślenie art. 14 ust.11.</p>
21.	Propozycja nowego brzmienia w par. 58 ust 5	<p>W przypadku zmian niniejszego rozporządzenia wszelkie programy pomocy wyłączone z obowiązku zgłoszenia na mocy niniejszego rozporządzenia obowiązującego w dniu wejścia w życie danego programu pozostają wyłączone z tego obowiązku przez 18-miesięczny okres dostosowawczy. lub alternatywne rozwiązanie - usunięcie ust. 5</p>	<p>Obowiązujący okres dostosowawczy jest zbyt krótki biorąc pod uwagę zakres proponowanych zmian, które znacząco zmieniają sytuację wnioskodawców. Należy wziąć pod uwagę, że taka gwałtowna zmiana może diametralnie zmienić warunki, które będą weryfikowane na moment udzielenia wsparcia. Biorąc pod uwagę czas niezbędny na prace przygotowawcze w zakresie systemów wsparcia (fundusze pomocowe), złożenie wniosku o pomoc, a następnie czas oceny wniosku istnieje wysokie ryzyko, że do momentu przyznania pomocy i ewentualnej zmiany GBER może dojść do zasadniczych zmian oceny. Wydłużenie okresu dostosowawczego wydaje się konieczne przy tak szerokim modelu zmian w GBER, którego nie przewidziano określając 6-miesięczny obowiązek. Alternatywą jest całkowite usunięcie ust. 5, którego skutkiem byłoby, że dla obowiązujących programów obowiązek dostosowawczy nie obowiązywałby, natomiast wprowadzonym zmianom podlegałyby następco nowe programy.</p>